

Grad indkræve Oplysninger og skal have Tilsyn ogsaa med Vekselerere udenfor Fondsbørsens egentlige Medlemskreds. Denne Børskommissær var jo en meget omstridt Person, den Gang Lovforslaget sidst blev behandlet i Rigsdagen. Navnlig Ordføreren for det konservative Folkeparti (Schovelin), der senere ved Skæbnens mærkelige Tilskikkelse selv er blevet Børskommissær, bekæmpede i med — jeg tør vel nok sige, Løvemod denne Stillings Oprettelse. Han betegnede det som et ganske meningsløst Indgreb i Børsens Selvstyre, og han talte om „at sætte Børsmyndighederne ud af Spillet“ og erstatte dem med en Embedsmand, der skulde være „en Slags højere Posekiger“. Han udtalte videre med Hensyn til denne Børskommissærs Stilling: „Det er særlig de demokratiske Elementer i vort Land, hvis Opmærksomhed jeg i saa Henseende vil paakalde.“ Det ærede Medlem er jo et meget skattet Medlem af det konservative Folkeparti og har tidligere formodentlig været et lige saa højt skattet Medlem af det gamle Højreparti. Nu kunde man beskyldte det gamle Højreparti for mange Ting, men demokratisk var det under alle Omstændigheder ikke, saa dette at se det ærede Medlem paakalde netop de demokratiske Elementer i vort Land, det tyder paa, at nu var der noget meget alvorligt paa Spil. Og det var der ogsaa, thi der var Tale om at oprette en Stilling som Børskommissær. Og det ærede Medlem fortsatte sin Argumentation imod denne Stilling paa følgende Maade: „Her er Tale om at erstatte Selvstyret, hvor det har fæstnet sig paa Grundlag af en snart hundredaarig Udvikling, med bureaukratisk Kontrol oven i Købet af temmelig vidtgaaende Art. Jeg maa tilstaa, at efter de Eksempler paa bureaukratisk Kontrol, jeg har haft Lejlighed til at gøre mig bekendt med under Krigen, har jeg faaet en inderlig Afsmag for bureaukratisk Kontrol, og det vilde forbavse mig i høj Grad, om en demokratisk Rigsdag virkelig vilde gaa med til at bryde Selvstyreprincipet og anskaffe en af disse Embedsmænd, som enten lod sig være lige og nød sine 18 000 Kr. i behagelig Stilhed eller ogsaa vilde se det som sin Opgave at være Vigtigmager og Posekiger og stikke Næsen ind i alle mulige Forhold.“ Det var altsaa en meget omstridt Stilling, der blev oprettet den Gang, og det blev mødt med megen Modstand fra den Side. Der blev argumenteret imod det, men Resultatet viste sig alligevel at blive, at denne Embedsmand blev ansat. Naar det nu fore-

slaas, at denne Embedsmands Kompetence til at føre Tilsyn skal udvides, skal forøges saaledes, at han i maaske endnu højere Grad end tidligere kan blive „en Slags højere Posekiger“, gaar jeg ud fra, at det formentlig ikke er et Forslag, som stilles i Samraad med den for Tiden værende Børskommissær, for jeg vilde antage, at den nuværende Børskommissær meget maatte have sig frabedt, at der blev givet udvidet Myndighed for denne Embedsmand. Men det gør naturligvis heller intet til Sagen. En Embedsmands lige saa vel som en Soldats højeste Pligt er jo Lydighed, og naar Lovgivningen og den øverste foresatte bestemmer, at noget skal ske, maa naturligvis Børskommissæren som Embedsmand lige saavel som Soldaten rette sig efter, hvad der skal ske, hvor meget det end er imod hans sunde, demokratiske Synspunkter.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Fordelingen af Udgifterne paa Fondsbørsen, har den ærede Ordfører for Venstre (Dalsgaard) allerede været stærkt inde paa en Omtale af disse Forhold, og jeg kan ganske kort sige, at jeg for det allervæsentligste er enig med ham i de Betragtninger, han gjorde gældende; i hvert Fald kan jeg ogsaa godt se de Vanskeligheder, der vil fremkomme ved at lægge saadan en Afgift paa Obligationerne, og at den derved kommer til at hvile paa en ganske anden Maade, end naar man lægger dem paa Aktierne. — Jeg ved heller ikke, i hvor høj Grad der er Grund til at aflaste Fondsbørsen for Udgifterne til Tilsynet, idet vi var enige om, den Gang Loven blev vedtaget, at det var Børsen selv, der skulde betale Udgifterne derved; jeg ved ikke, i hvor høj Grad der er Grund til at fravige dette Princip; muligvis kan jeg blive overbevist derom ved den Udvalgsbehandling, der følger efter.

Med disse Bemærkninger skal jeg altsaa give mit Tilsagn til en for saa vidt villig Udvalgsbehandling, som vi gerne ønsker adskillige af de Forslag, der er stillede, fremmet og ogsaa gerne ønsker andre Forslag taget op til Overvejelse. Men alligevel mener jeg, at der er en hel Del af dem, der trænger til et meget grundigt Eftersyn.

Endnu vil jeg gerne til Slutning have Lov til at rette en Forespørgsel til den højtærede Handelsminister. Den drejer sig om de Bestræbelser, der i de senere Tider, saa vidt jeg har forstaaet, har været fremme for at hindre en Nedgang af Børspapirenes Værdi. Jeg kender ikke